

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobkyně **N. Ď.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 1.10.2014 č.j. MSK 111045/2014,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 24.10.2014 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2014, č. j. MSK 111045/2014, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalobkyně navrhla, aby věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Žalobkyně namítala, že přístroj nebyl řádně kalibrován a prozkoušen, jak to ukládá zákon, správní orgán nepředložil žádný metodický pokyn, o který se opírá. Výrobce uvádí opakovanou dechovou zkoušku po 15 minutách, což nebylo provedeno a správní orgán ignoroval návod k obsluze přístroje daný výrobcem. Zároveň nebyl správním orgánem předložen doklad o proškolení policisty k obsluze tohoto přístroje. Dále namítala, že přístroj, který byl použit policisty, se vůbec neztotožňuje s rokem použití, výrobou a současně není vůbec zapracován do jakéhosi předpisu z roku 2008. Dále uvedla, že na místě samém byli přítomni svědci, kteří mohou dosvědčit, že nic nepila a policisté jí sami uvedli, že žalobkyně v pořádku a alkohol v sobě nemá. Poukazovala na to, že v dané době byla kojící matkou, což vylučuje, že by byla pod vlivem alkoholu.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitkám pod body 1. až 3. zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce, že na místě samém byli přítomni svědci, kteří mohou dosvědčit, že nic nepila, žalovaný poznamenal, že takovou námitku žalobkyně v průběhu správního řízení nevznesla, z žádných podkladů ve spise nevyplývá, že na místě přestupku měli být kromě žalobkyně a policistů přítomny další osoby, které ostatně žalobkyně nijak neidentifikuje. Přitom ani svědkové přítomní na místě přestupku by nemohli potvrdit ani vyvrátit, zda žalobkyně požívala alkohol v době relevantně předcházející době řízení vozidla (např. v době posledních 24 hodin). Tvzení, že žalobkyně byla kojící matkou, samo o sobě nevylučuje, že žalobkyně mohla být pod vlivem alkoholu.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalobkyně se ve stanovené lhůtě nevyjádřila. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Soud proto v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Ze správního spisu Magistrátu města Ostravy a správního spisu žalovaného zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 24.11.2013 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 24.11.2013 v 00:20 hodin řídila žalobkyně po ulici Moravské osobní motorové vozidlo Nissan Murano, RZ X. U řidičky bylo provedeno odborné měření na přítomnost alkoholu. V jejím dechu v 00:27 hodin byla zjištěna hladina alkoholu 0,25 promile. V 00:34 hodin byla zjištěna hladina alkoholu v dechu 0,24 promile. Řidička byla poučena dle § 13, § 61 zákona č. 273/2008 Sb., o svých právech a povinnostech. Byla jí dána možnost vyjádřit se a byla jí zakázána další jízda. Totožnost žalobkyně byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu. Žalobkyně se vyjádřila tak, že nepila žádný alkoholický nápoj. Měla pouze jedno nealkoholické mojito. Oznámení přestupku podepsala. Součástí spisu je úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, úřední záznam policisty Bc. M.Z., záznamy o dechových zkouškách, osvědčení kalibrace přístroje Alco Sensor IV CM, sériové číslo 074260, jímž bylo provedeno odborné měření na přítomnost alkoholu v dechu, z něhož vyplývá, že kalibrace byla provedena dne 21.6.2013 a bylo ověřeno, že výdechový analyzátor (alkohol tester) splňuje normy a výsledky měření se pohybují v rozsahu přípustných chyb. Platnost osvědčení měla vypršet po šesti měsících ode dne provedení kalibrace nebo poškození přístroje. Ve spise je dále výpis z evidenční karty řidičky. Dne 10.1.2014 bylo žalobkyni doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 4.2.2014. Žalobkyni bylo sděleno, že je předvolána ve věci přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, z jehož spáchání je tímto obviněna a to v souvislosti s porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona tím, že dne 24.11.2013 v 00:20 hodin, řídila v Ostravě-Vítkovicích, po pozemní komunikaci ulici Moravská, u domu č. 23, vozidlo tovární značky Nissan Murano, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy mohla být ještě pod jeho vlivem, přičemž jí byla kalibrovaným dechovým analyzátozem značky Alco Sensor IV CM, zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,25 g/kg. Po odečtu odchylky 0,24 g/kg zahrnující přepočtový faktor a odchylku měřicího zařízení, jí byla jako nejnižší hodnota alkoholu stanovena hodnota 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Žalobkyni bylo dáno poučení dle § 37 správního řádu, § 59, § 37 odst. 4 a odst. 5, § 33 správního řádu, § 36 odst. 3 správního řádu a § 73 odst. 2 zákona o přestupcích. Do spisu byly založeny listiny, a to osvědčení kalibrace, servisní

protokol o metrologickém ověření přístroje Alco Sensor IV CM, sériové číslo přístroje 074260, ověřovací list 1014-OL-32185-12 analyzátoru alkoholu v dechu Alco Sensor IV. CM, výrobního čísla 074260 s platností ověření dnem 5.12.2013 a žalobkyně předložila plnou moc ze dne 22.1.2014, již zmocnila advokáta Mgr. Milana Bělku k zastupování v předmětném řízení. Z úředního záznamu na č. I. 18 vyplývá, že advokát nahlížel do spisu dne 22.1.2014 a byla mu vyhotovena fotokopie celého spisu.

U ústního jednání dne 4.2.2014, které se konalo za přítomnosti zmocněnce žalobkyně a v její nepřítomnosti, správní orgán I. stupně po sdělení předmětu řízení poskytnutí příslušného poučení dle správního řádu a po provedení důkazů oznámením přestupku, úředními záznamy, výsledky dechových zkoušek, osvědčením o kalibraci ověřovacím listem, výpisem z evidenční karty řidiče, konstatoval, že zmocněnec žalobkyně byl seznámen se spisovou dokumentací. Zmocněnec žalobkyně poté uvedl, že žalobkyně s obviněním nesouhlasí. Namítal, že dle uvedeného ověřovacího listu přístroje Alco Sensor výrobního čísla 074260 má měřidlo odchylku 0,04 promile alkoholu, kterou je nutno odečíst od výsledného měření, což nebylo učiněno. Žalobkyně nesouhlasí s kalibračním protokolem, s jeho osvědčením o kalibraci s tím, že sjetina z přístroje Alco Sensor vykazuje datum poslední kalibrace 27.11.2012. Nelze věrohodně správním orgánem prokázat, že přístroj prošel fyzickou kalibrací, neboť kdyby prošel, muselo by být v paměti tohoto přístroje toto zaznamenáno. Odkázal na vyhl. č. 303/2002 Sb., o metrologii. Dále namítal, že měřením bylo zjištěno, že řidička nadýchala do přístroje Alco Sensor opakovaným kontrolním měřením 0,24 promile údajného alkoholu, a to pouze v dechu, což v odborné literatuře je považováno za fyziologickou hranici povoleného alkoholu v dechu. Byla-li zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,01promile, je to zcela irelevantní, neboť dovolená odchylka daného přístroje je 0,04 promile. Uvedl, že celé řízení považuje za nezákonné, policisté žalobkyni na místě neseznámili s úředním záznamem o kontrole řidiče, nenechali ji vyjádřit se a nenechali ji nic podepsat. Správní orgán I. stupně poté požádal Český metrologický institut o prověření ověřovacího listu a vyjádření se k přesnosti měření dechové zkoušky předmětným analyzátozem značky Alco Sensor IV CM, výrobního čísla SN 074260 a následně ustanovil Český metrologický institut se sídlem v Brně k podání znaleckého posudku za účelem posouzení, zda předmětný analyzátor byl řádně ověřen, jak vyplývá z ověřovacího listu č. 1014-OL-32185-12, dále za účelem zodpovězení otázky, zda mohla či nemohla ovlivnit přesnost měření dechové zkoušky dne 24.11.2013 skutečnost, že údaj poslední kalibrace přístroje uvedený ve výtisku výsledků dechové zkoušky nesouhlasí s údajem o kalibraci uvedeným v osvědčení kalibrace a servisním protokolem a otázky, která osoba je zodpovědná za správnost údajů v přístroji.

Ze znaleckého posudku č. ČMI 4/2014 zpracovaného znaleckým ústavem Českým metrologickým institutem se sídlem Brno, Okružní 31 pro obor metrologie vyplývá, že analyzátor alkoholu v dechu Alco Sensor IV CM, výrobní číslo SN 074260 byl řádně ověřen, ověřovací list nebyl upraven, neboť se shoduje s datovou verzí ověřovacího listu č. 1014-OL-32185-12, která je uložena v databázi Českého metrologického institutu. Z dodané spisové dokumentace nevyplývá, že by činnosti provedené na měřidle v rámci kontroly mohly vést k předčasnému zániku platnosti ověření. Nebyla provedena justáž, ale tento nesprávný postup nemohl ovlivnit přesnost měření. Z dodané spisové dokumentace nevyplývá, že by měřidlo mohlo ztratit své metrologické vlastnosti rozhodné pro jeho ověření a pro zachování ověření, proto lze oprávněně mít za to, že stanovené měřidlo platné ověření mělo a jeho skutečné chyby se tak pohybovaly v rámci největších chyb dovolených. Policie ČR provedla měření obsahu alkoholu řádně ověřeným měřidlem s výsledkem 0,25 promile, následně po uplynutí 7 minut provedla první opakované měření s výsledkem 0,24 promile. Pokud

jde o známý postup měření a vyhodnocení naměřených hodnot alkoholu v dechu, je v případě, že vzájemný rozdíl opakovaného měření (po uplynutí alespoň 5 minut) není větší než 10%, správně vyhodnoceno měření jako platné a jako výsledek měření se bere střední hodnota z obou měření. V tomto případě je možné jako výsledek použít hodnotu 0,245 promile. Proto znalecký ústav hodnotí postup kontrolního orgánu, který po prvním opakování vyhodnotil měření jako platné a v dalších měřeních již nepokračoval, za standardní a správný. Ve znaleckém posudku je dále konstatováno, že k vyhodnocení dechové zkoušky byla použita hodnota 0,245 promile v souladu se závaznou metodikou Ministerstva dopravy ČR, č. j. 285/2009-160-OST, do níž byl zapracován metodický postup ČNI č. 114-NP-C008-08. Při dalším zpracování naměřené hodnoty 0,245 promile se postupuje tak, že za a) od naměřené hodnoty se odečte hodnota rovnající se největší dovolené chybě měřidla, aby se ve prospěch kontrolované osoby zohlednila i extrémní možnost, že skutečné chyby ověřeného měřidla se rovnají chybám dovoleným, tj. v této oblasti měření 0,04 promile, za b) od naměřené hodnoty se dále odečte expertně stanovená maximální nejistota přepočtu na promile, tj. 0,020 promile, takže výsledek činí $0,245 - 0,04 - 0,020 = 0,005$ promile. Tuto přepočtenou hodnotu měření hmotnostní koncentrace alkoholu, lze tak považovat za prokazatelný obsah alkoholu v krvi, získaný přepočtem z obsahu alkoholu v dechu, který je fyzikální veličinou měřenou stanoveným měřidlem AAD.

Správní orgán I. stupně následně nařídil ústní jednání na 6.5.2014, k němuž byli žalobkyně a její zmocněnec řádně předvoláni. Žalobkyně se nedostavila, přítomen byl její zmocněnec, který neúčast žalobkyně u tohoto jednání omluvil. Správní orgán I. stupně po zopakování obvinění, poté co byl zmocněnec seznámen s obsahem spisové dokumentace, provedl důkaz znaleckým posudkem, přičemž jeho stejnopis byl předán zmocněnci. Správní orgán poté jednání přerušil, aby se zmocněnec mohl s obsahem znaleckého posudku seznámit a další ústní jednání nařídil na 20.5.2014. Zmocněnec žalobkyně vzal termín ústního jednání na vědomí, žalobkyně k němu byla řádně předvolána. U ústního jednání zmocněnec žalobkyně přednesl své výhrady ke znaleckému posudku, konkrétně namítal, že nebyl objektivně zpracován v souladu se závěry a návodem výrobcem Alco Sensor IV CN a žádal, aby znalecký posudek nebyl přijat jako důkazní materiál. Dále namítal, že správní orgán nepředložil důkaz o tom, že zasahující policista, který prováděl odborné měření, byl proškolen o používání předmětného analyzátoru, dále uvedl, že ve spise absentuje důkaz druhého opakovaného měření a že ve spise není potřebný důkaz k prokázání správnosti měření. Uvedl, že návod k obsluze předmětného přístroje jako podmínku opakování měření po 15 minutách a že nebyly dodrženy pokyny pro objektivní měření. Žádné další důkazní návrhy zmocněnec žalobkyně nečinil a správní orgán poté konstatoval, že dokazování je ukončeno a ústní jednání ukončil za účelem úvahy správního orgánu a vypracování rozhodnutí ve věci.

Dne 18.6.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobkyni uznal vinnou spácháním předmětného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona tím, že dne 24.11.2014 v 00:20 hodin, řídila v Ostravě-Vítkovicích, po pozemní komunikace ulice Moravská, u domu č. 23, vozidlo tovární značky Nissan Murano, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohla být ještě pod jeho vlivem, přičemž jí byla kalibrovaným dechovým analyzátozem značky Alco Sensor zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,25 g/kg. Po odečtu odchylky, která představuje pesimistickou hodnotu přepočtového faktoru a maximální hodnotu nepřesnosti přístroje, byla jako nejnižší hodnota alkoholu stanovena hodnota 0,01 g/kg alkoholu v krvi. Žalobkyni byla uložena pokuta 2.500,- Kč a zákaz činnosti spočívajícím

v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobkyni byla dále uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 2.500,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokutu a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítala, že přístroj nebyl řádně kontrolován, jak vyžaduje zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, v návaznosti na vyhl. č. 262/2000 Sb., kterou se zajišťuje jednotnost a správnost měřidel a měření s tím, že tyto předpisy jednoznačně říkají, jak a co musí být uvedeno a v jakém stavu je přístroj použitelný, že správní orgán ani ČNI, si nemohou zákon vykládat tak, aby se jim to hodilo. Uvedla dále, že otázky položené znalci nesouvisely s jeho odborností na právo. Odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 24/2009-70. Dále uvedla, že přístroj nenese zákonem stanovené známky na měřidle, proto ani odborně způsobilý lékař v oboru alkoholismus, nemůže objektivně stanovit, zda osoba byla pod vlivem alkoholu. Dále namítala, že správní orgán neodečetl odchylku měření, která vzniká při provádění kalibrace a je uvedena na listině s tabulkou odchylek, nepředložil důkaz o tom, zda osoba používající toto měřidlo je proškolená k jeho používání, že se nevypořádal s návodem přístroje, že opakovaná dechová zkouška měla být opakována nejméně po 15 minutách a do úplně nového náustku, že správní orgán odůvodnil své nesmyslné tvrzení zastaralým a zavádějícím interním předpisem, který aplikoval na nový přístroj, že správní orgán nedodržel principy správního řízení podle § 36 správního řádu a že v rozhodnutí argumentuje jakýmsi nařízením z roku 2008, aniž by ji s tímto důkazem seznámil a že důkaz dechovou zkouškou ani znaleckým posudkem neměl být připuštěn.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný podrobně vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobkyně, které vyústily v jeho závěr, že v řízení byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Skutečnost, že žalobkyně v daný den a hodinu řídila předmětné motorové vozidlo, byla prokázána oznámením přestupku sepsaným na místě samém, v němž byla ztotožněna podle občanského průkazu a řidičského průkazu jako řidička vozidla, toto oznámení podepsala a vepsala do něj své vyjádření, rovněž na místě podepsala výtisky výsledků dechové zkoušky. Řízení vozidla ostatně v průběhu řízení ani nezpochybnila. Uvedl, že v projednávané věci bylo ověřovacím listem prokázáno, že k provedení dechové zkoušky byl použit analyzátor alkoholu v dechu, pracovní měřidlo stanovené, značky Alco Sensor IV. CN výrobního čísla SN 074260 a tento byl v době provedení měření platně ověřen. Konstatoval dále, že v souladu s pracovním postupem č. 114-NP-C008-08, metodika měření alkoholu v dechu, vydaným Českým metrologickým institutem dne 15.12.2008, je pro měření hladiny alkoholu v krvi pomocí certifikovaných dechových analyzátorů stanoveno, že musí být provedena dvě měření s časovým odstupem nejméně 5 minut, přičemž mezi velikostmi zjištěných výsledků nesmí být rozdíl větší než 10%. Tento postup byl v daném případě dodržen, neboť první měření bylo provedeno v čase 00:27 hodin s výsledkem 0,25 g/kg alkoholu v krvi, druhé měření v čase 00:34 hodin s výsledkem 0,24 g/kg alkoholu v krvi. Od naměřené hodnoty byla odečtena odchylka 0,20 g/kg, která představuje pesimistickou hodnotu nejistoty přepočtového faktoru a dále vlastní odchylka přístroje o velikosti 0,04 g/kg, čímž byla získána minimální objektivně zjištěná hodnota alkoholu v krvi, v daném případě ve výši 0,01 g/kg. Žalovaný uzavřel, že je tedy nepochybně prokázáno, že žalobkyně řídila vozidlo v době, kdy ještě byla pod vlivem alkoholu, neboť jakékoli zjištěné množství alkoholu v krvi větší než 0, bez důvodných pochybností prokazuje ovlivnění osoby alkoholem. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 59/2010-78. K námitkám ohledně znaleckého posudku žalovaný uvedl, že byl zpracován

znalcem z oboru metrologie, nikoli tedy z oboru zdravotnictví či právo. Současně poznamenal, že znalec neposuzoval právní otázky. Tímto posudkem bylo prokázáno, že použitý analyzátor alkoholu v dechu byl metrologicky ověřen, což vyplývá z ověřovacího listu ze dne 5.12.2012 založeného ve spise, který se podle znalce shoduje s jeho datovou verzí uloženou v databázi ČMI. Kontrola metrologických vlastností analyzátoru dne 21.6.2013 neměla za následek zánik platnosti ověření ve smyslu § 7 odst. 2 vyhl. č. 262/2000 Sb. Uvedl, že skutečnost, že datum kontroly se neshoduje s posledním datem kalibrace uvedeným na výtisku výsledku dechových zkoušek, právě prokazuje, že v rámci kontroly metrologických vlastností dne 21.6.2013 nebyly zjištěny nedovolené odchylky měření, a nebylo proto nutné provést justáž měřidla. Není proto pochyb o tom, že k měření bylo použito pracovní měřidlo stanovené, které bylo platně metrologicky ověřeno, přičemž platnost ověření nezanikla. Námitku, že měřidlo neobsahuje „zákonem stanovené známky“, tedy zřejmě úřední značky, shledal nedůvodnou, neboť ověření měřidla lze provést vydáním ověřovacího listu nebo opatřením měřidla úřední značkou. V daném případě byl vydán ověřovací list. Opatření měřidla úředními značkami proto nebylo třeba prokazovat. Nedůvodnou shledal i námitku žalobkyně, že nebyla odečtena odchylka měření, jak vyplývá z postupu popsaného výše, nedůvodnou shledal také námitku, že podle návodu výrobce analyzátoru má být měření opakováno po 15 minutách s tím, že na rozdíl od ČMI, výrobce nezaručuje, že jím doporučený postup vede k výsledkům použitelným při ukládání sankcí ve správním či trestním řízení. Námitku nutnosti použití nového náústku při novém měření žalovaný uvedl, že tento pokyn se logicky týká nového měření jako celku, prováděného zpravidla s jinou osobou. K námitce, že nebyl předložen důkaz o proškolení osoby provádějící měření, shledal rovněž nedůvodnou, neboť žalobkyně ani netvrdila, že by měření bylo provedeno nesprávně, neodborně apod., ani netvrdila, že tato osoba proškolená nebyla, pouze spekulativně namítala, že o tom nebyl předložen důkaz. Žalovaný zdůraznil, že vzhledem k tomu, že měření prováděl příslušník Policie ČR, přičemž zjišťování ovlivnění řidičů alkoholem patří k jeho rutinní činnosti v rámci výkonu služby, nevznikla důvodná pochybnost o tom, že policista měření prováděl řádně a správně. Odkaz žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 24/2009-70 shledal nepřipadným, neboť ve věci tímto rozsudkem řešené šlo o podmínky výzvy k provedení odborného lékařského vyšetření, nikoli o prokazování ovlivnění řidiče alkoholem. Nedůvodnou shledal i námitku zastaralého a zavádějícího interního předpisu, neboť správní orgány vycházely z pracovního postupu ČMI, který je součástí metodického pokynu Ministerstva dopravy, nicméně obстоjí i samostatně. Tvrzení, že tento pracovní postup je zastaralý a zavádějící, posoudil jako subjektivní názor žalobkyně. Žalovaný dále podrobně odůvodnil závěry, že formální i materiální stránka přestupku byla naplněna.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po použití alkoholického nápoje, nebo užití jiné návykové látky, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek, uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo

po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Krajský soud má za to, že v dané věci bylo postaveno najisto, že žalobkyně řídila motorové vozidlo dne 24.11.2013 v 00:20 hodin pod vlivem alkoholu. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechových zkouškách byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobkyně. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu, což bylo prokázáno také znaleckým posudkem. Ve správním řízení bylo prokázáno, že při prvním měření byl výsledek dechové zkoušky 0,25 promile, druhé měření, které bylo provedeno v souladu s pracovním postupem č. 114-NP-C008-08 vydaným Českým metrologickým institutem, byl dodržen časový odstup nejméně 5 minut (první měření bylo provedeno v čase 00:27 hodin a druhé v čase 00:34 hodin), přičemž jeho výsledek byl 0,24 promile, rozdíl ve výsledcích tedy nebyl větší než 10%. Od hodnoty alkoholu zjištěné měřícím přístrojem byla odečtena odchylka 0,20 g/kg, představující pesimistickou hodnotu nejistoty přepočtového faktoru a dále vlastní odchylka přístroje 0,04 g/kg, čímž byla získána minimální objektivně zjištěná hodnota alkoholu v krvi 0,01 g/kg. Znaleckým posudkem zpracovaným znaleckým ústavem z oboru metrologie bylo prokázáno, že analyzátor dechu byl metrologicky ověřen, jak plyne z ověřovacího listu ze dne 5.12.2012, jímž byl proveden důkaz, že znaleckého posudku rovněž vyplývá, že kontrola metrologických vlastností analyzátoru dne 21.6.2013 neměla za následek zánik platnosti ověření ve smyslu § 7 odst. 2 vyhl. č. 262/2000 Sb.. Soud sdílí názor žalovaného o tom, že není pochyb, že k měření bylo použito pracovní měřidlo stanovené, které bylo platně metrologicky ověřeno, přičemž platnost ověření nezanikla. Znaleckým posudkem bylo také prokázáno, že měření hladiny alkoholu dechovým analyzátozem a vyhodnocení měření, bylo v souladu s metodickým postupem ČMI č. 114-NP-C008-08 vydaným Českým metrologickým institutem ze dne 20.11.2008.

Nelze se tak ztotožnit s žalobními námitkami žalobkyně, že přístroj nebyl řádně kalibrován a prozkoušen. Není důvodná ani námitka žalobkyně, že správní orgán ignoroval návod k obsluze přístroje daný výrobcem, v němž je uvedena opakovaná dechová zkouška po 15 minutách. V tomto směru správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí vysvětlily, z jakého důvodu bylo postupováno dle metodického postupu Českého metrologického institutu č. 114-NP-C008-08, respektive metodického pokynu Ministerstva dopravy s tím, že na rozdíl od Českého metrologického institutu výrobce nezaručuje, že jím doporučený postup vede k výsledkům použitelným při ukládání sankcí ve správním či trestním řízení. S touto argumentací se soud ztotožňuje. Rovněž tak i s posouzením námitky žalobkyně uplatněné v odvolacím řízení a která se ztotožňuje i s žalobní námitkou, že správní orgány nepředložily důkaz o proškolení policisty provádějícího měření. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že nevznikla důvodná pochybnost o tom, že by policista měření prováděl řádně a správně s tím, že zjišťování ovlivnění řidičů alkoholem patří k jeho rutinní činnosti v rámci výkonu služby. Ze znaleckého posudku vyplývá, že postup kontrolního orgánu, který prováděl a vyhodnocoval měření, byl standardní a správný. Žalovaný rovněž přílehavě poznamenal, že žalobkyně ani netvrdila, a netvrdí to ani v žalobě, že by měření bylo provedeno nesprávně, neodborně a že policista proškolen nebyl a že pouze spekulativně namítá, že o tom nebyl předložen důkaz.

K námitce žalobkyně, že na místě samém byli přítomni svědci, kteří mohou dosvědčit, že nic nepila a že policisté sami uvedli, že je v pořádku a alkohol v sobě

nemá, soud uvádí, že ze spisového materiálu nevyplývá, že by na místě kontroly kromě žalobkyně a policistů, byly přítomny ještě další osoby, nic takového žalobkyně neuvedla v průběhu správního řízení ani před správním orgánem I. stupně ani v průběhu odvolacího řízení. Tvrzení žalobkyně o přítomnosti svědků na místě samém, které žalobkyně ostatně ani blíže neoznačuje, se za této situace jeví soudu nevěrohodným. Souhlasit lze i s argumentací žalovaného, že ani přítomnost svědků na místě samém, není okolností, která by mohla potvrdit či vyvrátit, zda žalobkyně skutečně alkohol v relevantní době konzumovala. Ani okolnost, že žalobkyně byla kojící matka, nevylučuje, že žalobkyně byla pod vlivem alkoholu. Naopak zjištěná nenulová hladina alkoholu v krvi vypovídá o tom, že žalobkyně zkonsumovala alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byla následně prokazatelně alkoholem ovlivněna.

Soud má za to, že žalobkyně se daného přestupku dopustila, naplnila jeho materiální stránku, přičemž v postupu žalovaného, respektive správního orgánu I. stupně krajský soud neshledal porušení práva žalobkyně na spravedlivý proces. Právní kvalifikaci správního deliktu a stanovené sankce správní orgány řádně odůvodnily. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. června 2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně